§ 6. — (1) O žádosti řádně doložené rozhodne okresní úřad příslušný podle obce bydliště.

(2) Změní-li se osobní poměry osoby podporované, okresní úřad podporu přiměřeně sníží nebo vůbec odejme.

§ 7. — (1) Kdo požívá starobní podpory, jest povinen neprodleně oznámiti okresnímu úřadu, příslušnému podle bydliště, každou změnu, která by měla podle tohoto zákona vliv na výměru nebo výplatu starobní podpory.

(2) Stejně povinna jest obec bydliště podporovaného a jeho obec domovská hlásiti okresnímu úřadu příslušnému podle bydliště podporovaného všechny jí známé změny osobních a hospodářských poměrů podporovaného, jež by podle zákona měly vliv na státní podporu.

§ 8. — (1) Dostával-li někdo státní starobní podporu neprávem vzhledem ke konkurenci se zaopatřením uvedeným v § 3, odst. 3., přechází nárok podporovaného na takové zaopatření na stát až do výše přeplatku. O sporech rozhodne s konečnou platností okresní úřad příslušný podle obce bydliště podporovaného. Podrobnosti upraví vládní nařízení.

(2) Vyjde-li na jevo, že někdo v době, kdy dostával státní starobní podporu, měl již jmění nebo jmění později nabyl, má stát právo žádati náhradu za vyplacenou starobní podporu, a to i proti pozůstalosti osoby podporované. Obdobně uplatní stát ve prospěch obce náhradu za neprávem přijatý obecní příplatek. O povinnosti k náhradě rozhodne s konečnou platností okresní úřad příslušný podle obce bydliště podporovaného.

§ 9. — (1) Podpory spolu s příplatkem obecním podle § 4 se poukazují zásadně v měsíčních obdobích napřed.

(2) Podpory za dobu od 1. ledna 1929 do posledního dne měsíce, v němž tento zákon bude vyhlášen, lze přiznati pouze těm žadatelům, kteří podají doloženou žádost nejpozději do 3 měsíců od posledního dne měsíce vyhlášení tohoto zákona.

(3) Na doložené žádosti podané později lze přiznati podporu toliko s účinkem od prvního dne měsíce nejblíže následujícího po dni podání žádosti.

§ 10. — (1) Všechna právní jednání, úřední úkony a listiny, jichž jest třeba k řízení o státních starobních podporách (včetně obecního příplatku), jsou prosty kolků a poplatků.

(2) Státní starobní podpora a obecní příplatek k ní nejsou podrobeny dani rentové.

§ 11. — Postup, zastavení a zabavení státní starobní podpory a obecního příplatku jsou nepřípustny a nemají právního účinku.

§ 12. — Úřady, soudy, veřejné korporace a instituce (nositelé sociálního pojištění) jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 13. — Požitek starobní podpory podle tohoto zákona nemá sám o sobě následků požívání podpory chudinské.

§ 14. — Zákon tento nabude účinnosti 1. ledna 1929; provésti jej náleží ministru sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Ochrana dělnická.

Vládní nařízení ze dne 9. dubna 1929, č. 60, jímž se zřizuje Komise pro technickou a zdravotní ochranu zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 90 ústavní listiny:

§ 1. — Jako poradní sbor pro veškeré záležitosti, týkající se ochrany života a zdraví zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných, na něž se vztahují předpisy o sociálním pojištění, zřizuje se při ministerstvu soci-

ální péče Komise pro technickou a zdravotní ochranu zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných.

§ 2. — Podrobná ustanovení o úkolech, složení a jednáních Komise pro technickou a zdravotní ochranu zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných jsou obsažena v přiložených stanovách.

§ 3. — Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedením pověřen jest ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Stanovy Komise pro technickou a zdravotní ochranu zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných.

§ 1. — (1) Jako poradní sbor pro veškeré záležitosti týkající se ochrany života a zdraví zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných, na něž se vztahují předpisy o sociálním pojištění, zřizuje se při ministerstvu sociální péče Komise pro technickou a zdravotní ochranu zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných.

(2) Úkolem této komise jest zejména, aby se stanoviska odborného vypracovala a ministerstvu sociální péče předložila návrhy předpisů týkajících se bezpečnostních opatření na strojích a závodních zařízeních, bezpečných způsobů pracovních a výrobních pochodů, jakož i nutných opatření zdravotních, po případě návrhy na změny nebo zlepšení a doplnění předpisů v té příčině již vydaných. Komise jest též povinna na podnět ministerstva sociální péče o těchto otázkách podati odborný posudek. Kromě toho jest komise oprávněna v záležitostech spadajících do oboru její působnosti podávati návrhy z vlastního popudu.

§ 2. — (1) Komise skládá se z 18 členů a stejného počtu náhradníků. Členy a náhradníky jmenuje ministr sociální péče.

(2) Komise v prvním složení se skládá:

1. z pěti zástupců nositelů sociálního pojištění a to Úrazových pojišťoven dělnických v Praze, Brně a Bratislavě (Zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě), Slovenské pokladnice pro zemědělské dělníky v Bratislavě a Ústřední sociální pojišťovny v Praze;

2. ze čtyř zástupců odborových organisací zaměstnavatelských a ze čtyř zástupců odborových organisací zaměstnaneckých;

3. ze tří odborníků z oboru hygieny.

4. ze dvou odborníků z oboru hygieny.

(3) Zástupce Slovenské pokladnice pro zemědělské dělníky v Bratislavě bude jmenován v dohodě s ministerstvem zemědělství, zástupci zaměstnavatelských organisací a odborníci z oboru techniky budou jmenováni v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, pokud se týče s ministerstvem zemědělství, a odborníci z oboru hygieny v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy. Pokud by měl býti jmenován zástupce odborových organisací zaměstnaneckých z oboru zemědělství, stane se jeho jmenování v dohodě s ministerstvem zemědělství.

(4) Usnesením vlády může býti počet členů komise rozmnožen.

§ 3. — Členové komise a náhradníci se jmenují na funkční období 3 let, po jehož uplynutí mohou býti opět jmenováni na období další. Polovina náhradníků musí míti bydliště v Praze.

§ 4. — (1) Je-li člen komise zaneprázdněn, jest povinen o tom vyrozuměti svého náhradníka a jej vyzvati, aby se zúčastnil jednání komise.

(2) Odpadne-li člen komise před uplynutím funkčního období, jmenuje ministr sociální péče nového člena na jeho místo podle ustanovení §§ 2 a 3 na zbytek funkčního období. Totéž platí o náhradnících.

(3) Ministr sociální péče jest též oprávněn členy nebo náhradníky, kteří bez důvodné omluvy se nedostavili do několika po sobě následujících schůzí komise, zbaviti další funkce.

§ 5. — Členové komise volí si ze sebe předsedu a 2 místopředsedy na funkční období. Předseda budiž volen ze zástupců skupiny 1., 3. a 4.,

místopředsedové pak ze zástupců zaměstnavatelů a zaměstnanců ze 2. skupiny (§ 2. odst. 2). Předseda a místopředsedové musí míti bydliště v Praze.

§ 6. — Komisi pro technickou a zdravotní ochranu zaměstnanců a jiných osob výdělečně činných svolává předseda prostřednictvím Ústředního živnostenského inspektorátu nejméně jednou za čtvrt roku a jest ji povinen svolati na vyzvání ministerstva sociální péče, nebo když o to žádá aspoň třetina členů komise, a to do 14 dnů.

§ 7. — Aby jednotlivé otázky mohly býti náležitě předběžně projednány, může komise utvořiti odborné výbory, jež se mohou podle potřeby rozšířiti odborníky povolanými ministerstvem sociální péče na návrh komise. Takto povolaní odborníci účastní se schůzí komise i schůzí příslušných odborných výborů jako znalci s hlasem poradním. Komise může dále požádati o spolupráci také jiné organisace zabývající se problémy technické a zdravotní ochrany zaměstnanců.

§ 8. — Porady komise i odborných výborů nejsou veřejně přístupné a řídí se jednacím řádem vypracovaným komisí podle zásad vytčených v těchto stanovách a schváleným ministerstvem sociální péče.

§ 9. — Komise jest schopna se usnášeti, je-li přítomno nejméně 12 členů nebo náhradníků, čítaje v to i předsedajícího. Usnesení děje se prostou většinou hlasů ve schůzi přítomných členů oprávněných k hlasování. Předsedající hlasuje vždy a jeho hlas rozhoduje při rovnosti hlasů.

§ 10. — (1) Ministerstvo sociální péče a ostatní zúčastněná ministerstva mohou ke schůzím komise i ke schůzím odborných výborů vysílati své zástupce, kteří mají právo zúčastniti se jednání komise i odborných výborů, nemají však práva hlasovacího. Za tím účelem jest tyto resorty zavčas vyrozuměti o dotyčných schůzích a současně oznámiti pořad jednání.

(2) Ke každému jednání komise jest přizvati ústředního živnostenského inspektora.

§ 11. — Kancelářské práce komise i odbor. výborů opatří Ústřední živnostenský inspektorát, jenž se postará též o zapisovatele pro schůze komise a odborných výborů.

§ 12. — Zápisy o schůzích komise i odborných výborů podepíše předsedající i zapisovatel. Zápisy předloží se ministerstvu sociální péče, po případě v opise též zúčastněným ministerstvům, pokud o to požádají.

§ 13. — (1) Členové a náhradníci komise vykonávají svůj úřad jako čestný, přísluší jim však náhrada skutečných výdajů spojených s obstarávaním zvláštních prací. Odborníkům, kteří jako znalci byli povoláni k odborným pracem většího rozsahu, může od případu k případu býti přiznána peněžitá odměna. O výši této náhrady a peněžité odměny rozhodne ministerstvo sociální péče.

(2) Členové (náhradníci) a znalci, kteří nebydlí ve Velké Praze, obdrží za každý jednací den komise (výboru), jehož se zúčastní, dietu denních 60 Kč na úhradu všech výloh s pobytem ve Velké Praze spojených (byt, strava, zpropitné, nutné místní jízdy a pod.). Mimo to nahradí se jim, nepožívají-li z veřejné pokladny náhrady jízdného z jiného důvodu nebo výhody volné jízdy, jízdné za II. vozovou třídu osobních vlaků. Jízdné rychlíkem II. třídy nahradí se jen při vzdálenostech přes 100 km, jinak jen tehdy, když člen (náhradník) komise (výboru) byl nucen použíti rychlíku, aby se dostal téhož dne, kdy nastoupil cestu, do sídla komise (výboru) nejdéle do hodiny, v níž počíná jednání. Diety a cestovné členů komise (náhradníků), kteří jsou státními úředníky nebo příslušníky branné moci, řídí se předpisy platnými pro státní zaměstnance. Členové komise (náhradníci) a znalci z řad zaměstnanců, bydlící ve Velké Praze, kteří utrpí úbytek na své mzdě účastí na jednání komise (výboru), mají nárok na náhradu ušlé mzdy. Náhrada tato činí za každý den účasti na jednání komise (výboru) nejvýše 30 Kč.